

Godseier W. Mohr, Fjøsanger.
 Direktør Johs. Nore, Asker.
 Ingeniør Per Schönning, Kongsvinger.
 Landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim.
 Landbruksingeniør Knut Vik, Homborsund.
 Disponent Lars Egeberg, Moss.
 Skogeier Severin Løvenskiold, Brandval Finnskog.

PRISBESTEMMELSER FOR BRENNTORV.

1. Prisdirektoratets kunngjøring nr. 663 av 7. april 1945.

I medhold av anordning om prisregulering av 12. september 1940 fastsettes herved følgende prisbestemmelser for brenntorv:

§ 1.

Priser ved salg fra produsent.

Ved salg av brenntorv fra produsent må det ikke tas eller kreves høyere priser enn her fastsatt:

For maskintorv:

Kr. 24,00	pr. m ³	for torv med inntil 30 % vann
» 22,50	» » » » »	30—35 % »
» 21,00	» » » » »	35—40 % »

For stikktorv:

Kr. 16,00	pr. m ³	for torv med inntil 30 % vann
» 15,00	» » » » »	30—35 % »
» 14,00	» » » » »	35—40 % »

Disse priser gjelder for alminnelig brenntorv. For torv av dårligere kvalitet skal det gjøres rimelig fradrag i prisene.

Ved salg som det skal svares omsetningsavgift av til staten, kan det tas priser som ligger inntil 1/9 høyere enn de som ovenfor er fastsatt.

§ 2.

Leveringsvilkår.

De priser som er fastsatt i § 1, gjelder opplastet jernbanevogn eller dampskip.

Dersom produsenten leverer torven tilkjørt forbruker, kan han regne de priser som er satt i § 1 for torven opplastet på kjøretøy på bilveg eller i båt. I tillegg til denne pris kan han regne rimelig vederlag for transporten til forbruker. Kontrollnemnda på forbrukerens sted kan treffe nærmere bestemmelse om tilleggets størrelse.

§ 3.

Videresalgspriser.

Uten å ha fått kontrollnemndas godkjenning som forhandler av brenntorv må ingen ta høyere priser for brenntorv enn fastsatt for salg fra produsent. Kontrollnemndas godkjenning gjelder bare for salg til forbrukere i kommunen.

Dersom kontrollnemnda godkjenner forhandlere av brenntorv, skal nemnda samtidig fastsette priser og leveringsvilkår for salg fra forhandler. Prisene skal fastsettes på grunnlag av maksimalprisene for salg fra produsent med tillegg av gjennomsnittlige transportutgifter samt bruttofortjeneste til dekning av andre omkostninger og rimelig nettofortjeneste og omsetningsavgift. Kontrollnemnda kan gi bestemmelser om utjevning av forskjellen i transportutgifter hos de forskjellige forhandlere.

Kontrollnemndene skal snarest mulig sende melding til Prisdirektoratet og fylkesmannen om de vedtak de treffer etter § 2 og om pris- og omsetningsregulering etter § 3. Meldingen skal være ledsaget av utførlig redegjøring for grunnlaget for vedtaket.

Prisdirektoratet og fylkesmennene kan når som helst endre eller oppheve ethvert vedtak som en kontrollnemnd har gjort etter bestemmelsen i denne kunngjøring.

§ 4.

Salgsformidling.

Provisjon for formidling av salg av brenntorv kan ikke regnes i tillegg til de fastsatte maksimalpriser.

§ 5.

Unntak.

Fylkesmennene kan for sine distrikter gjøre de endringer i bestemmelsene i denne kunngjøring som de anser nødvendige av hensyn til de lokale forhold. De kan også gjøre unntak fra bestemmelsene.

Vedtak av en fylkesmann etter denne paragraf skal straks sendes inn til Prisdirektoratet med nødvendig begrunnelse. Direktoratet kan endre eller oppheve fylkesmannens vedtak.

§ 6.

Ikrafttreden.

Disse bestemmelser treer i kraft straks. Prisdirektoratets kunngjøring nr. 474 av 10. juni 1943 oppheves. De vedtak fylkesmenn og kontrollnemnder har truffet i medhold av kunngjøringen, skal fortsatt gjelde etter denne kunngjøring inntil de blir endret eller opphevd i medhold av den.

Overtredelse av de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne kunngjøring, kan medføre straff- og inndragningsansvar etter

Justisdepartementets forordning av 28. januar 1942 om straff og inndragning ved prisovertreddelser.

Oslo den 7. april 1945.

Lars Bjorheim.

Rolf Semmingsen.

2. Merknader til kunngjøringen.

Ved de nye prisbestemmelser for brenntorv er det foretatt en forhøyelse av kr. 3,00 pr. m³ for maskintorv og kr. 2,00 pr. m³ for stikktorv. Denne forhøyelse er gjennomført for å gi kompensasjon for de økte produksjonsomkostninger.

Bestemmelsene er for øvrig uforandret fra de som har vært gjeldende i de foregående sesonger.

EN KRITISK VURDERING AV FORSKNINGSRERULTATENE INNEN DET ORGANISKE JORDMATERIALES KJEMI.

Prøveforelesning for den landbruksvitenskapelige doktorgrad, holdt ved Norges Landbrukshøgskole den 15. desember 1944 (oppgift emne).

Av kjemiingeniør Anders A. Hovden.

(Forts. fra hefte 2, 1945.)

Hvor står da den mer kritiske kjemi i dag når det gjelder spørsmålet om den kjemiske konstitusjon til hovedmassen av velomdannet organisk materiale i jorda? Er egentlig forskningen konstitusjonskjemisk sett kommet særlig lenger enn den epoke som kan sies å slutte med Sven Odén? Vi har sett at Schreiner, Shorey m. fl. — til dels samtidig med at Odéns arbeider pågikk — har isolert en meget stor rekke velkjente organiske forbindelser og stoffgrupper i humusmassen, men det er ingenlunde hovedmassen av organisk substans. Det er først og fremst humusledsagere de har funnet. Fremdeles skriver mange forskere om «ekte humus» og mener da en stabil fraksjon som stort sett synes å stemme overens med gruppe II b i Odéns inndeling eller andre utfraksjoner (acetyl bromid f. eks.).

Forskningen har dog gjort et meget stort arbeid for å gå nærmere inn på denne stabile organiske substansen. Jeg skal her kort skissere Waksmanns arbeid nettopp fordi det gjelder spørsmålet om konstitusjonen til hovedmassen av organisk materiale («de ekte humusstoffer»). Waksmanns arbeid betoner sterkt samspillet mellom kjemiske og biokjemiske prosesser i jorda. Allerede tidligere